

риво то Евангеліе, Актописецъ Бизархъ. Стари тѣ
въ руцѣ те ни книги, кон то едвамъ оттарвахмы
отъ проклетн те Геростраты, и лѣниви те иноцы,
увѣрять намъ да быдемы тврди и постоянни
въ старо то правописаніе, Сега може ли нѣкой си
да рече, чи горѣреченни те самечгатели? — Истин-
на неможе. а и ако были нѣколко, кон то са дале-
ко отъ Болгарскаго хоризонта, противъ стоили,
и искать да подтврдятъ мнѣніе то като друга
Пнеія, коя то право криво пророкувала, жива та
Грамматика, коя то катадневно звончи въ уши
те ны, и най паче помацы те, кон то нито Тур-
ски, нито Сербски, нито Руски, нито Влашки, и
нито Грѣцки знаятъ, съ едно тврдо доказа-
тельство, чи ѡ, ѣ, њ, ѣ, ѡ, ѡ, ѡ, въ Болгарскій языкъ
са естественни, и нескварлени буквы.

, Сего ради, мили мои приятели! посмѣянно
става, онъ който дума, чи х, ѡ, имать цыганско
право произношеніе, и чи вмѣсто х, можемы не-
гдѣ да употребимы ѡ, тука сгрѣшава: зацо ѡ, и-
ногда употребляваха Серби те, а суца буква Бол-
гарска половногласна е х, и не му прианча, ако
е истина Болгарскій сынъ да дума, чи майка му е
цыганка, срамъ му было, мѣтмыслимы чи цыган-
ка ражда цыганчета, прочее и той може да е цы-
ганинъ, Обаче нека поправи сумняю вмѣсто су-
мняюся, чи тога може да приеми прошка, като е-
динъ младъ отъ Болгарско то общество. А единъ
козепасецъ, кой то е достигналъ чакъ отъ Сара-